

Sensizlik

– iklim · 26 Nisan 2015

Karanlık kör bir kuyuya attım düşlerimi
Masum bir bebeğin,
Gamzesinde bıraktım çocukça gülüşlerimi
Kaldırdım artık rafa umutlarımı
Sızlayan yüreğime inat bastırdım duygularımı...
Gönlüm hazan yaşıyor, içim bin hüsrân!
Yüreğim yorgun sitemli sensiz geçen zamana
Eski romanların arasına sakladım sevdanı
Bir kelebeğin, yaşama azminde unuttum korkularımı
Ne aşkın kaldı inadına sevilebilecek
Nede "sevmiyorum" diye haykırıp,
Kendimi kandırabileceğim gücüm
Kalmadı artık hiçbiri,
Yoruldum, tükendim
Takatsizim ben...

Savaşarak kazandığım hayalleri
Kendi ellerimle bıraktım gökyüzüne
Gözyaşlarımı gizledim bahar yağmurlarında
Gönlüm hüznü dolu sığmıyor yüreğime
Ne yana baksam sen/sizlik
Hüzün k/okuyor sokaklarda
Darmadağın şimdi kalbim
Ayrılık rüzgârı esiyor şehrimde...
Dalga dalga, buram buram sen kokuyor
...yer, gök, deniz
Hırçın dalgalar vuruyor kıyıya
Gemiler yanaşiyor limana
Yolcular iniyor bir bir sevinçle
Özlemle sarılıyorlar sevdiklerine
Gelmeyeceğini bile bile seni arıyor gözlerim...
Yaş doluyor her seferinde ağlamaklı
Aslında sensizliği attım ben denize
S e n s i z l i k
Engin denizlerde boğulup kaybolsun diye...

Sevim ERTAŐ

16.04.2015

Őirime ses olan dost ve deęerli arkadaŐım Mustafa KARAAHMETOęLU'na teŐekkür ederim...